

arvelov, og artiklen kan derfor ophæves. Det antages, at tilsynsværgemål, etableret før den 1. april 1964, fortsætter, men der er ikke fundet grundlag for at indsætte en speciel overgangsregel for disse meget fåtallige tilfælde.

Ændringen i art. 5 er en følge af, at art. 4 er ophevet.

Til art. 7.

Den foreslåede ændring er en følge af, at art. 2, stk. 2, er overført til art. 1, stk. 3, som 2. pkt.

Til art. 8.

Efter den gældende art. 8 skal et testamente, der er oprettet af en arvelader, som ved sin død var statsborger i en af staterne og bosat i en af dem, i henseende til formen anses for gyldigt, såfremt der ved oprettelsen er gået frem efter loven i den af staterne, hvor testamentet er oprettet, eller hvor testator ved oprettelsen var bosat eller var statsborger. Tilbagekaldelse af et testamente skal anses for gyldigt, når testator er gået frem efter loven i den af staterne, hvor han ved tilbagekaldelsen var bosat eller var statsborger.

En ændring af bestemmelsen er nødvendig for at de nordiske lande kan ratificere Haag-konventionen om lovkonflikter vedrørende formen for testamentariske dispositioner.

Den gældende bestemmelse vedrører kun tilfælde, hvor testamentet er oprettet efter loven i et af de nordiske lande. Denne begrænsning foreslås ophævet, fordi den vil være misvisende, når der efter Haag-konventionen skal gælde samme regler for tilfælde med tilknytning til stater uden for Norden som i nordiske forhold. Den foreslåede nye regel i art. 8 regulerer således alle tilfælde, hvor testator ved sin død var statsborger i et nordisk land og var bosat i en af staterne. Det foreslås i *stk. 1* i overensstemmelse med Haag-konventionen at udvide antallet af anvendelige love til også at omfatte lovene i testators domicil- og statsborgerlande på tidspunktet for testators død. Hvis testamentet vedrører fast ejendom, er tillige testamentsformreglerne på det sted, hvor ejendommen er beliggende, anvendelige.

Stk. 2 vedrører ændring og tilbagekaldelse af testamente. Som nævnt i bemærkningerne til Haag-konventionens art. 2 kan denne bestemmelse give anledning til fortolkningstvivl for så vidt angår formløs tilbagekaldelse.

Haag-konventionen kan imidlertid ikke antages at være til hinder for at anvende samme regler på formløs tilbagekaldelse som ved tilbagekaldelse gennem testamentarisk bestemmelse. Bestemmelsen

er derfor formuleret således, at den gælder også formløs tilbagekaldelse.

I stk. 3 foreslås, at et særligt domicilbegreb i en ikke kontraherende stat skal kunne påberåbes på lige fod med det almindelige bopælsbegreb og statsborgerforholdet, således at testamentet anses for gyldigt, hvis det opfylder formkravene i den pågældende stat.

Det er ikke fundet nødvendigt i den nordiske konvention at optage de regler fra Haag-konventionen, som ikke har betydning ved anvendelsen af nordisk lovgivning, men som kan anvendes, når den nordiske konvention medfører anvendelse af loven i ikke kontraherende stat. *Stk. 4* indeholder en henvisning til, at de almindelige regler, der gælder i hver kontraherende stat, skal anvendes. Reglen kan anvendes ved regler om ordre public og regler om stater med flere retssystemer.

I øvrigt skal almindelige internationalprivatretningsregler være afgørende for, om man kan påberåbe sig loven i en ikke-kontraherende stat.

Det følger af overgangsbestemmelsen i overenskomstens sluttekst, at den nye regel skal anvendes i tilfælde, hvor arveladeren er død efter overenskomstens ikrafttræden.

Til art. 11.

Af hensyn til de regler, der er optaget i den norske arvelovs § 70 om, at ret på grundlag af testamente og indsigelser mod gyldigheden af et testamente skal fremsættes inden visse frister, har man indsat en bestemmelse i art. 11, stk. 2, som fastslår, at disse fristregler skal finde anvendelse, når afdøde ved sin død var bosat i Norge, uanset at han var statsborger i et andet nordisk land.

Til art. 28.

Bestemmelsen henviser til den nordiske domskonvention af 16. marts 1932, som ventes erstattet af ensartet nordisk lovgivning. I det udarbejdede udkast til dansk lov om anerkendelse og fuldbyrdelse af nordiske afgørelser om privatretlige krav findes i § 7, stk. 1, nr. 5, en regel om, at loven ikke anvendes på „afgørelse og forlig om ret til arv, en efterlevende ægtefælles rettigheder, dødsboskifte eller ansvar for en arveladers gæld, medmindre afdøde var statsborger i Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige og bosat i en af staterne.“ En særregel om udeblevne sagsøgte, smh. den gældende art. 28, stk. 2, findes i forslagets § 8, nr. 3.

En revision af art. 28, der i modsætning til forslaget til loven er begrænset til tilfælde, hvor afdøde var statsborger og bosat i en af de kontraherende stater, er derfor nødvendig samtidig med gennem-